

2023/2477

7.11.2023

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/2477

z dnia 30 sierpnia 2023 r.

zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 w odniesieniu do klasyfikacji unijnych śródlądowych dróg wodnych i minimalnych wymagań technicznych mających zastosowanie do jednostek pływających

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniającą dyrektywę 2009/100/WE i uchylającą dyrektywę 2006/87/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2016/1629 ustanowiono zharmonizowany system wydawania świadectw technicznych dla statków żeglugi śródlądowej spełniających jednolite wymagania techniczne.
- (2) Załącznik I do dyrektywy (UE) 2016/1629 ustanawia wykaz śródlądowych dróg wodnych Unii podzielonych geograficznie na rejony 1, 2 i 3.
- (3) Modyfikacja klasyfikacji drogi wodnej, w tym dodanie i usunięcie dróg wodnych, może zostać dokonana wyłącznie na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego w odniesieniu do dróg wodnych na jego terytorium.
- (4) Republika Francuska wystąpiła z wnioskiem o modyfikację klasyfikacji dróg wodnych w rejonie 1 na swoim terytorium. W szczególności przedstawiła ona dokładne pozycje i opis rejonu 1 we Francji.
- (5) Republika Federalna Niemiec wystąpiła z wnioskiem o modyfikację wykazu dróg wodnych w rejonach 1, 2 i 3 na swoim terytorium. W szczególności określiła i opisała drogi wodne w rejonach 2 i 3 na swoim terytorium, przedstawiła szczegółowy kilometraż Łaby oraz jasny opis ujścia określonych rzek.
- (6) Ponadto w załączniku II do dyrektywy (UE) 2016/1629 określa się, że wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych w Unii w rejonach 1, 2 i 3 są wymagania określone w normie ES-TRIN 2021/1. Normy ES-TRIN ustanawiają jednolite wymagania techniczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa statków żeglugi śródlądowej, z uwzględnieniem typu statku, w tym rejonu, w którym pływają. W związku z tym zmiany w rejonach w państwach członkowskich mogą mieć wpływ na stosowanie ES-TRIN na tych obszarach.
- (7) Działania Unii w sektorze żeglugi śródlądowej powinny zmierzać do zapewnienia jednolitości w zakresie opracowywania wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej w Unii.
- (8) Europejski Komitet ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) utworzono dnia 3 czerwca 2015 r. w ramach Centralnej Komisji Żeglugi na Renie (CKZR) w celu opracowania norm technicznych dla śródlądowych dróg wodnych w różnych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do statków, technologii informacyjnej i załóg.
- (9) Na posiedzeniu w dniu 13 października 2022 r. CESNI przyjął nową normę europejską ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej – normę ES-TRIN 2023/1 ⁽²⁾. Nowa norma zawiera przepisy dotyczące budowy statków żeglugi śródlądowej, ich wyposażenia i urządzeń; specjalne przepisy dotyczące poszczególnych kategorii statków, takich jak statki pasażerskie, zestawy pchane i kontenerowce; przepisy dotyczące wyposażenia automatycznych systemów identyfikacji statków; przepisy dotyczące identyfikacji statków; wzór zaświadczeń oraz rejestru; przepisy przejściowe; jak również instrukcje dotyczące stosowania normy technicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118.

⁽²⁾ Uchwała CESNI 2022-II-1.

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2016/1629.
- (11) Aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie ich wewnętrznych przepisów dotyczących organów technicznych i kontrolnych do nowej normy ES-TRIN 2023/1, należy odroczyć stosowanie normy ES-TRIN 2023/1,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie (UE) 2016/1629 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 sierpnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ŚRÓDLĄDOWYCH DRÓG WODNYCH UNII PODZIELONYCH GEOGRAFICZNIE NA REJONY 1, 2 i 3

ROZDZIAŁ 1

Rejon 1*Niemcy*

Ems	Od linii łączącej dawną latarnię morską Greetsiel i moło zachodnie przy wejściu do portu w Eemshaven w kierunku otwartego morza do szerokości geograficznej 53°30' N i długości geograficznej 6°45' E, tzn. nieznacznie w kierunku morza od rejonu przeładunkowego dla jednostek do przewozu ładunków suchych w Alte Ems ⁽¹⁾
-----	---

⁽¹⁾ W odniesieniu do statków zarejestrowanych w innym państwie stosuje się przepisy art. 32 traktatu Ems-Dollart z dnia 8 kwietnia 1960 r. (BGBl. 1963 II s. 602).

Francja

Żyronda od granicy wód morskich wyznaczonej przez linię łączącą Pointe de Grave z Pointe de Suzac, do linii łączącej Pointe de Grave ze wschodnim punktem zatoki Pontailac

Loara od granicy wód morskich, wyznaczonej linią łączącą Pointe de Mindin z Pointe de Penhoët, do linii łączącej latarnię wału Pointe du Pointeau z latarnią morską Villès-Martin w Saint-Nazaire

Sekwana od granicy wód morskich (wyznaczonej linią rozpoczynającą się od Cape Hode, na prawym brzegu i kończącą się na lewym brzegu, w punkcie, w którym przewidywany wał łączy się z wybrzeżem w dole rzeki za Berville-sur-Mer) do granicy wyznaczonej przez linię zorientowaną na 245°, rozpoczynającą się od latarni morskiej Sainte Adresse i prowadzącą do punktu przecięcia z południkiem Greenwich. Od tego punktu przecięcia granica rozciąga się na linię biegnącą w kierunku północ-południe do punktu przecięcia z linią biegnącą w kierunku wschód-zachód od latarni Falaise des Fonds położonej na zachód od Honfleur

Delta Rodanu

Zatoka Fos: od granic rejonu 3 na północ i wschód do przerwywanej linii rozpoczynającej się od latarni wału kanału St-Louis, przechodzącej przez północną boję kardynalną They de la Gracieuse i zachodnią boję kardynalną Lavéra, i kończącej się w Pointe de Bonnieu.

Południowa część Etang de Berre między Martigues (koniec Brise Lames) a portem La Pointe (koniec północnego wału)

Polska

Część Zatoki Pomorskiej na południe od linii łączącej Północny Perd na wyspie Rugia z latarnią morską Niechorze

Część Zatoki Gdańskiej na południe od linii łączącej latarnię morską Hel z pławą podejściową do portu Bałtyjsk

Szwecja

Jezioro Wener, od południa ograniczone równoleżnikiem stawy Bastugrund

Jezioro Vättern

Brofjorden–Donsö

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią od najbardziej wysuniętego na południe punktu Grötö przez najbardziej wysunięty na zachód punkt Gåsö; najbardziej wysunięty na północ punkt Härmanö; Härmanö huvud (cypel Härmanö); Vedholmen; Danholmen; środek Mollön; latarnię Råbbehuvud; dolną latarnię Sankt Olov; najbardziej wysunięty w kierunku południowo-wschodnim punkt Flatholmen; latarnię Åstol; latarnię Marstrand; latarnię Sälö; dolną latarnię Kågholmen; latarnię Tynneskär; latarnię Buskårs Knöte; oraz górną latarnię Rivö do latarni Rivö

Północny Öregrundsgrepen

Obszar między lądem stałym a Gräsö, ograniczony na północy równoleżnikiem przebiegającym przez latarnię Engelska grundet, a na południu południkiem przebiegającym przez górną latarnię główną Öregrund

Söderarm–Sandhamn

Obszar ograniczony granicami rejonu 2 oraz linią od latarni głównej Tyvö przez latarnię Söderarm; górną latarnię główną stacji pilotowej Söderarm; oraz latarnię Prästkobben do stawy Corsö

Jungfrufjärden

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 oraz linią od najbardziej wysuniętego na zachód punktu Nämdö przez najbardziej wysunięty na zachód punkt Mörtö-Bunsö do stawy Ornö huvud

Mysingen–Landsort

Obszar ograniczony granicami rejonu 2 oraz linią od latarni Utö przez najbardziej wysunięty na południe punkt Nättarö; latarnię Måsknöv; oraz latarnię Viksten do latarni Landsort

Landsort – Arkö

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią biegnącą od latarni Landsort przez najbardziej wysunięty na południe punkt Enskär i latarnię Norra Kränkan do Marö kupa

Zatoka Valdemarsviken i archipelag Gryt

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 oraz linią od stawy Gubbö kupa przez latarnię Häradsdkär i latarnię Hägerökarten do najbardziej wysuniętego na południe punktu Kvädö

Północna część cieśniny Kalmarskiej–Västervik

Obszar ograniczony lądem stałym i linią biegnącą od Hallmare Skackel przez latarnię Aleskär; latarnię Idö; latarnię Idö Stångskär; latarnię Strupö Ljungskär, punkt N 57 20,0 E016 48,0; oraz zachodnią pławę kardynalną Enerumsgrund do najbardziej wysuniętego na północ punktu Öland i dalej przez północno-zachodnie wybrzeże Öland, a na południu równoleżnikiem N 56° 15,00'

Południowa część cieśniny Kalmarskiej

Obszar między lądem stałym a Öland, ograniczony na północy linią od punktu Dunö (w części kontynentalnej) do Bejershamn na Öland, a na południu równoleżnikiem N 56° 15,00'

Rejon 2

Czechy

Jezioro zapory Lipno

Niemcy

Ems	Od linii przecinającej Ems w okolicy wejścia do portu w Papenburgu pomiędzy przepompownią w Diemen i otwarciem wału ochronnego w Halte do linii łączącej dawną latarnię morską Greetsiel i nabrzeże zachodnie przy wejściu do portu w Eemshaven (1)
Leda	Od wejścia do portu zewnętrznego służby morskiej Leer do ujścia do Ems
Jade	Na lądzie od linii łączącej dawną latarnię Schillig i wieżę kościelną w Langwarden

Wezera	Od północno-zachodniej krawędzi mostu kolejowego w Bremie do linii łączącej wieże kościołów w Langwarden i Cappel, wraz z odgałęzieniami Wezery znanymi jako Rekumer Loch, Rechter Nebenarm i Schweiburg
Hunte	Od portu linii 140 m w dół rzeki poniżej mostu Amalienbrücke w Oldenburgu do ujścia do Wezery
Lesum	Od zbiegu Hamme i Wümme (0,00 km) do ujścia do Wezery
Łaba	Od dolnej granicy portu w Hamburgu do linii łączącej stawę w Döse i zachodnią krawędź wału Friedrichskoog (Dieksand), w tym: <ul style="list-style-type: none"> — Mühlenberger Loch — Ruthenstrom (od 3,75 km do ujścia do Łaby) — Nebenelben: <ul style="list-style-type: none"> — Hahnöfer Nebenelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 635,00 km do 644,00 km) — Lühesander Süderelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 646,50 km do 650,50 km) — Bützflether Süderelbe (od 0,69 km do ujścia do Łaby) — Haseldorfer Binnenelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 653,00 km do 658,00 km) — Pagensander Nebenelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 659,00 km do 664,00 km) — Schwarztonnensander Nebenelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 661,00 km do 664,00 km) — Wischhafener Süderelbe (od 8,03 km do ujścia do Łaby) — Glückstädter Nebenelbe (między przedłużeniem oznakowania Łaby od 672,00 km do 676,00 km)
Este	Od dolnych wód śluzy Buxtehude (0,25 km) do ujścia do Łaby
Lühe	Od dolnych wód Au-Mühle w Horneburgu (0,00 km) do ujścia do Łaby
Schwinge	Od północnej krawędzi śluzy Salztor w Stade do ujścia do Łaby
Pinnau	Od południowo-zachodniej krawędzi mostu kolejowego w Pinnebergu do ujścia do Łaby
Krückau	Od południowo-zachodniej krawędzi mostu drogowego Wedenkamp w Elmshorn do ujścia do Łaby
Stör	Od pływomierza Rensing do ujścia do Łaby
Freiburger Hafenpriel	Od wschodniej krawędzi śluzy we Freiburgu nad Łabą do ujścia do Łaby
Oste	Od punktu położonego w odległości 210 m w górę rzeki od linii środkowej mostu drogowego nad zaporą na Oste (69,36 km) do ujścia do Łaby
Zatoka Meldorfer Bucht	Na lądzie od linii łączącej zachodnią krawędź wału ochronnego Friedrichskoog (Dieksand) i główkę pirsu zachodniego w Büsum
Eider	Od ujścia kanału Gieselau (22,64 km) w górę rzeki do linii łączącej środek fortecy („Tränke”) z wieżą kościelną w Vollerwiek
Gieselaukanal	Od ujścia do Eider do ujścia do Kanału Kilońskiego

Flensburger Förde	Na lądzie od linii łączącej latarnię morską Kegnäs i Birknack i na północ od granicy niemiecko-duńskiej w zatoce Flensburger Förde
Schlei	Na lądzie od linii pomiędzy główkami pirsu Schleimünde
Zatoka Eckernförder Bucht	Na lądzie od linii łączącej Bocknis-Eck i północno-wschodni koniec stałego lądu w Dänisch Nienhof
Kieler Förde	Na lądzie od linii łączącej latarnię morską w Bülk i pomnik ku czci marynarzy w Laboe
Kanał Kiloński wraz z jeziorami Audorfer See i Schirnauer See	Od linii łączącej główki pirsu w Brunsbüttel aż do linii łączącej światła wejściowe Kiel-Holtenu, wraz z jeziorem Borgstedter See z cieśniną, jeziorem Flemhuder See oraz Achterwehler Kanal
Trave	Od północno-zachodniej krawędzi zwodzonego mostu kolejowego w Lubece wraz z Pötenitzer Wiek oraz jezioro Dassower See aż do linii łączącej południową wewnętrzną i północną zewnętrzną główkę pirsu w Travemünde
Zatoka Wismarbucht, w tym jezioro Kirchsee, Breitling, Salzhaff i teren portu w Wismarze	Ograniczony w kierunku morza przez linię łączącą Hoher Wieschendorf Huk i latarnię morską Timmendorf oraz linię łączącą latarnię morską Gollwitz na wyspie Poel i południowy kraniec półwyspu Wustrow
Warnow i Unterwarnow łącznie z Breitling i odgałęzieniami (bez odgałęzień na zachód od Badewieseninsel)	Od południowej krawędzi mostu kolejowego Rostock-Stralsund do linii łączącej północny wierzchołek zachodniego pirsu z północną wierzchołkiem wschodniego pirsu w Rostock-Warnemünde
Wody ograniczone lądem stałym oraz półwyspami Darß i Zingst oraz wyspy Bock, Hiddensee i Rugia (w tym teren portu w Stralsundzie)	W kierunku morza ograniczony między <ul style="list-style-type: none"> — półwyspem Zingst i wyspą Bock: aż do szerokości geograficznej 54°26'42'' N, — Wyspa Bock i wyspa Hiddensee: linią łączącą północny wierzchołek wyspy Bock z południowym wierzchołkiem wyspy Hiddensee, — Wyspa Hiddensee i wyspa Rugia (Bug): linią łączącą południowo-wschodni kraniec Neubessin i Buger Haken
Greifswalder Bodden i teren portu w Greifswaldzie w tym Ryck	Od wschodniej krawędzi Steinbecker Brücke w Greifswald do linii łączącej wschodni wierzchołek Thiessower Haken (Südperd) ze wschodnim wierzchołkiem wyspy Ruden oraz do północnego wierzchołka wyspy Uznam (54° 10' 37' N, 13° 47' 51' E)
Wody ograniczone lądem stałym oraz wyspą Uznam (Peenestrom z terenem portu w Wolgast, Achterwasser i Zalewem Szczecińskim)	Na wschód aż do granicy niemiecko-polskiej na Zalewie Szczecińskim
Uecker	Od południowo-zachodniego krańca mostu drogowego w Uekermünde do linii łączącej nad krawędziami główek mola w kierunku morza

(¹) W odniesieniu do statków zarejestrowanych w innym państwie stosuje się przepisy art. 32 traktatu Ems-Dollart z dnia 8 kwietnia 1960 r. (BGBl. 1963 II s. 602).

Francja

Żyronda od punktu kilometrowego (PK 48,50) do położonej w dolnym biegu części cypla Ile de Patiras, do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe de Grave i Pointe de Suzac

Loara od Cordemais (PK 25) do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe de Mindin i Pointe de Penhoët

Sekwana od początku kanału Tancarville do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Cape Hode na prawym brzegu i punkt na lewym brzegu, gdzie planowana grobla zetknie się z wybrzeżem poniżej Berville-sur-Mer

Vilaine od zapory Arzal do granicy wód morskich wyznaczonej linią łączącą Pointe du Scal i Pointe du Moustoir
Jezioro Genewskie

Węgry

Jezioro Balaton

Niderlandy

Dollard

Eems

Waddensee: w tym połączenia z Morzem Północnym

IJsselmeer: w tym Markermeer i IJmeer, ale bez Gouwezee

Nieuwe Waterweg i Scheur

Kanał Caland na zachód od portu Benelux

Hollandsch Diep

Breediep, Beerkanaal i powiązane porty

Haringvliet i Vuile Gat: w tym drogi wodne pomiędzy Goeree-Overflakkee z jednej strony i Voorne-Putten oraz Hoeksche Waard z drugiej strony

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer i Brouwershavensche Gat: w tym wszystkie drogi wodne pomiędzy Schouwen-Duiveland i Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Wschodnia Skalda i Roompot: w tym drogi wodne pomiędzy Walcheren, Noord-Beveland i Zuid-Beveland z jednej strony i Schouwen-Duiveland oraz Tholen z drugiej strony, bez Kanału Skalda-Ren

Skalda i Zachodnia Skalda oraz obszar u ujścia do morza: w tym drogi wodne pomiędzy Zeeuwsch-Vlaanderen z jednej strony i Walcheren oraz Zuid-Beveland z drugiej, bez Kanału Skalda-Ren

Polska

Zalew Szczeciński

Zalew Kamieński

Zalew Wiślany

Zatoka Pucka

Zbiornik Włocławski

Jezioro Śniardwy

Jezioro Niegocin

Jezioro Mamry

Szwecja

Lysekil–Orust–Tjörn

Obszar ograniczony lądem stałym oraz linią biegnącą od Släggö w Lysekil do Skaftölandet o azymucie 170 stopni; linią biegnącą od latarni Islandsberg do Lavösund; linią biegnącą od latarni Lyr o azymucie 300 stopni do lądu stałego na wschód od Mollösund; linią biegnącą od najbardziej wysuniętego na południe punktu Lyr do Björholmen; oraz w północnej części Hakefjorden linią tworzoną przez równoleżnik N 58 01,00

Południowy archipelag Göteborga

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 3 oraz linią od najbardziej wysuniętej na zachód części portu Arendal przez Knippelholmen; latarnię Rivö, górną latarnię Rivö; stawę wieży Käsö; latarnię Kårholmen; oraz główną latarnię Rättarens do Askims nabbe

Öregrund–Norrtälje

Obszar między lądem stałym a Gräsö, ograniczony na północy południkiem przechodzącym przez górną latarnię główną Öregrund i ograniczony w kierunku morza linią między Åpskäret a latarnią Råstensudde; linią przechodzącą przez Singundet; mostami przez Fygdströmmen; linią od Dejeudden przez latarnię Arholma do latarni Tyvö

Norrtälje–Nämdö

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 2 lub 3 oraz linią od latarni Tyvö przez latarnię Idskärskobben; najbardziej wysunięty na zachód punkt Svartlöga; latarnię Stenkobbsgrund, stawę Korså; oraz najbardziej wysunięty na zachód punkt Nämdö do najbardziej wysuniętego na południe punktu Björnö

Dalarö – Torö

Obszar ograniczony lądem stałym i linią biegnącą od stawy Ornöhusud przez Klacknäset; Näset w Ornö; najbardziej wysunięty na północ punkt Utö; latarnię Utö; latarnię Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valsudden na Järflotta; oraz Långsudden na Järflotta do najbardziej wysuniętego na wschód punktu Torö

Torö – Oxelösund

Obszar ograniczony lądem stałym lub granicami rejonu 3 oraz linią od kościoła Tyvö przez latarnię Fifång; latarnię Kockehällan; wieżę Lacka; najbardziej wysunięty na wschód punkt Kittelö; latarnię Trutbådan, latarnię Beten; oraz stawę Femörehusud do Svartudden na północ od górnej latarni Kungshamn

Bråviken, Slåtbaken i archipelag Östergötland

Obszar ograniczony lądem stałym (w zachodniej części Bråviken od mostu Hamnbron w Norrköping; w zachodniej części Slåtbaken od śluzy Mem) oraz linią biegnącą od latarni Gullängsberget przez stawę Arkö; Marö kupa; stawę Kupa klint; najbardziej wysunięty na zachód punkt Birkskär; oraz stawę Gubbö kupa do Dalaudden na południe od Orren

Środkowa część cieśniny Kalmarskiej

Obszar ograniczony na zachodzie lądem stałym, na wschodzie przez Öland, na północy równoleżnikiem N 56° 51,00', a na południu linią od punktu Dunö (w części kontynentalnej) do Bejershamn na Öland

ROZDZIAŁ 2

Rejon 3

Belgia

Skalda morska (w dół od otwartego kotwiczowiska w Antwerpii)

Bułgaria

Dunaj: od 845,650 km do 374,100 km biegu rzeki

Czechy

Jeziora zaporowe: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice i Nové Mlýny III

Jeziora powstałe po kopalniach żwiru: Ostrožná Nová Ves i Tovačov

Niemcy

Dunaj	Od Kelheim (2 414,72 km) do granicy niemiecko-austriackiej w Jochenstein
-------	--

Ren wraz z Lampertheimer Altrhein (od 4,75 km do Renu), Altrhein Stockstadt-Erfelden (od 9,80 km do Renu)	Od granicy niemiecko-szwajcarskiej w Bazylei do granicy niemiecko-niderlandzkiej w Millingen
Łaba (Norderelbe) włącznie z Süderelbe i Köhlbrand	Od ujścia kanału Łaba-Seiten do dolnej granicy portu Hamburg
Müritz	

Francja

Adour od Bec du Gave do morza

Aulne od śluzy w Châteaulin do granicy wód morskich wyznaczonej przez Passage de Rosnoën

Blavet od Pontivy do Pont du Bonhomme

Canal de Calais

Charente od mostu w Tonnay-Charente do granicy wód morskich wyznaczonej przez linię przechodzącą przez środek położonej niżej z biegiem rzeki latarni na lewym brzegu i przez środek Fort de la Pointe

Dordogne od połączenia z Lidoire do Bec d'Ambès

Garonna od mostu w Castet en Dorthe do Bec d'Ambès

Żyronda od Bec d'Ambès do linii prostopadłej w punkcie o kilometrażu 48,50 i przecinającej położony niżej z biegiem rzeki cypel Ile de Patiras

Hérault od portu Bessan do morza aż do górnej granicy równi pływowej

Isle od połączenia z Dronne do połączenia z Dordogne

Loara od połączenia z Maine do Cordemais (punkt o kilometrażu 25)

Marna od mostu w Bonneuil (punkt o kilometrażu 169 bis 900) i śluzy w St Maur do połączenia z Sekwaną

Ren

Nive od zapory Häitze pod Ustaritz do połączenia z Adour

Oise od śluzy Janville do połączenia z Sekwaną

Orb od Sérignan do morza aż do górnej granicy równi pływowej

Rodan od granicy ze Szwajcarią do morza, z wyjątkiem Petit Rhône

Saona od mostu Pont de Bourgogne w Chalon-sur-Saône do połączenia z Rodanem

Sekwana od śluzy w Nogent-sur-Seine do początku kanału Tancarville

Sèvre Niortaise od śluzy w Marans przy granicy wód morskich naprzeciwko wartowni do ujścia

Somma od położonej niżej z biegiem rzeki krawędzi mostu Pont de la Portelette w Abbeville do wiaduktu na linii kolejowej z Noyelles do Saint-Valéry-sur-Somme

Vilaine od Redon (punkt z kilometrażem 89,345) do zapory Arzal

Jezioro Amance

Jezioro Annecy

Jezioro Biscarosse

Jezioro Bourget
Jezioro Carcans
Jezioro Cazaux
Jezioro Der-Chantecoq
Jezioro Guerlédan
Jezioro Hourtin
Jezioro Lacanau
Jezioro Orient
Jezioro Pareloup
Jezioro Parentis
Jezioro Sanguinet
Jezioro Serre-Ponçon
Jezioro Temple

Chorwacja

Dunaj: od 1 295 + 500 km do 1 433 + 100 km biegu rzeki
Rzeka Drawa: od 0 km do 198 + 600 km biegu rzeki
Rzeka Sawa: od 210 + 800 km do 594 + 000 km biegu rzeki
Rzeka Kupa: od 0 km do 5 + 900 km biegu rzeki
Rzeka Una: od 0 km do 15 km biegu rzeki

Węgry

Dunaj: od 1 812 km do 1 433 km biegu rzeki
Dunaj Moson: od 14 km do 0 km biegu rzeki
Dunaj Szentendre: od 32 km do 0 km biegu rzeki
Dunaj Ráckeve: od 58 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Cisa: od 685 km do 160 km biegu rzeki
Rzeka Drawa: od 198 km do 70 km biegu rzeki
Rzeka Bodrog: od 51 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Kettős-Körös: od 23 km do 0 km biegu rzeki
Rzeka Hármas-Körös: od 91 km do 0 km biegu rzeki
Kanał Sió: od 23 km do 0 km biegu rzeki
Jezioro Velence
Jezioro Fertő

Niderlandy

Ren

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Aftgesloten IJ, Kanał Morza Północnego, port w IJmuiden, teren portu w Rotterdamie, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, kanał Bijlandsch, Górny Ren, kanał Pannersdensch, Geldersche IJssel, Dolny Ren, Lek, kanał Amsterdam–Ren, Veerse Meer, kanał Skalda–Ren do ujścia w Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Moza poniżej Venlo, Gooimeer, Europort, kanał Caland (na wschód od portu Benelux), kanał Hartel

Austria

Dunaj: od granicy z Niemcami do granicy ze Słowacją
Inn: od ujścia do elektrowni Passau-Ingling

Traun: od ujścia do 1,80 km

Enns: od ujścia do 2,70 km

Morawa: do 6,00 km

Polska

Rzeka Biebrza od ujścia Kanału Augustowskiego do ujścia Narwi

Rzeka Brda od połączenia z Kanałem Bydgoskim w Bydgoszczy do ujścia Wisły

Rzeka Bug od ujścia rzeki Muchawiec do ujścia Narwi

Jezioro Dąbie do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Kanał Augustowski od połączenia z Biebrzą do granicy państwa, wraz z jeziorami znajdującymi się na trasie tego kanału

Kanał Bartnicki od jeziora Ruda Woda do jeziora Bartężek włącznie

Kanał Bydgoski

Kanał Elbląski od jeziora Drużno do jeziora Jeziorak i jeziora Szelał Wielki, wraz z tymi jeziorami i jeziorami na trasie kanału oraz szlak boczny żeglowny w kierunku miejscowości Zalewo od jeziora Jeziorak do jeziora Ewingi włącznie

Kanał Gliwicki wraz z Kanałem Kędzierzyńskim

Kanał Jagielloński od połączenia z rzeką Elbląg do rzeki Nogat

Kanał Łaczański

Kanał Ślesiński wraz z jeziorami na jego trasie oraz jezioro Gopło

Kanał Żerański

Rzeka Martwa Wisła od Wisły w miejscowości Przegalina do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Rzeka Narew od ujścia Biebrzy do ujścia do Wisły, wraz z Jeziorem Zegrzyńskim

Rzeka Nogat od Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego

Rzeka Noteć (górna) od jeziora Gopło do połączenia z Kanałem Górnonoteckim, Kanał Górnonotecki oraz rzeka Noteć (dolna) od połączenia z Kanałem Bydgoskim do ujścia do Warty

Rzeka Nysa Łużycka od Gubina do ujścia do Odry

Rzeka Odra od Raciborza do połączenia z Odrą Wschodnią, która przechodzi od Przekopu Klucz-Ustowo w rzekę Regalicę, wraz z tą rzeką i jej bocznymi odgałęzieniami do jeziora Dąbie oraz szlak boczny Odry od śluzy Opatowice do Śluzy Miejskiej we Wrocławiu

Rzeka Odra Zachodnia od jazu w miejscowości Widuchowa (704,1 km rzeki Odry) do granicy morskich wód wewnętrznych, wraz z bocznymi odgałęzieniami oraz Przekop Klucz-Ustowo łączący Odrę Wschodnią z Odrą Zachodnią

Rzeka Parnica i Przekop Parnicki od Odry Zachodniej do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi

Rzeka Pisa od jeziora Roś do ujścia do Narwi

Rzeka Szkarpa od Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego

Rzeka Warta od Jeziora Ślesińskiego do ujścia do Odry

Wielkie Jeziora Mazurskie obejmujące jeziora połączone rzekami i kanałami tworzącymi główny szlak od jeziora Roś (włącznie) w miejscowości Pisz do Kanału Węgorzewskiego (włącznie) w miejscowości Węgorzewo, wraz z jeziorami: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty oraz Święcajtę wraz z Kanałem Giżyckim i Kanałem Niegocińskim oraz kanałem Piękna Góra, wraz z bocznym szlakiem Jeziora Ryńskiego (włącznie) w miejscowości Ryn do Jeziora Nidzkiego (do 3 km, stanowiącego granicę z rezerwatem „Jezioro Nidzkie”), wraz z jeziorami: Bełdany, Guzianka Mała i Guzianka Wielka

Rzeka Wisła od ujścia Przemszy do połączenia z Kanałem Łęczańskim i od ujścia tego kanału w Skawinie do ujścia Wisły do Zatoki Gdańskiej, z wyłączeniem Zbiornika Włocławskiego

Rumunia

Dunaj: od granicy serbsko-rumuńskiej (1 075 km) do Morza Czarnego przy odnodze Dunaju Sulinie

Kanał Dunaj – Morze Czarne (64,410 km długości): od połączenia z rzeką Dunaj, na 299,300 km Dunaju w miejscowości Cernavodă (odpowiednio na 64,410 km kanału), do portu Południowa Konstanca–Agigea (na 0 km kanału)

Kanał Poarta Albă – Midia Năvodari (34,600 km długości): od miejsca połączenia z kanałem Dunaj – Morze Czarne na 29,410 km w miejscowości Poarta Albă (odpowiednio 27,500 km kanału) do portu Midia (0 km kanału)

Słowacja

Dunaj: od 1 880,26 km do 1 708,20 km biegu rzeki

Kanał Dunajski: od 1 851,75 km do 1 811,00 km biegu rzeki

Rzeka Wąg: od 0,00 km do 70,00 km biegu rzeki

Rzeka Morawa: od 0,00 km do 6,00 km biegu rzeki

Rzeka Bodrog: od 49,68 km do 64,85 km biegu rzeki

Jeziora zaporowe: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Szwecja

Jezioro Mälaren

Saltsjön, porty Sztokholm i Värmdölandet

Obszar od odpływów jeziora Mälaren w Sztokholmie, odpowiednio w Norrström, Slussen i Hammarbyslussen, ograniczony ładem stałym i mostem Lidingöbron oraz linią biegnącą przez latarnię Elfviksgrund o azymucie 135-315 stopni; linią między Mellangårdsholmen a Högklevsudd w Baggensfjärden; Örsundet między Ingarö a Fågelbrolandet; linią od Rönäsudd przez latarnię Tegelhallan i latarnię Runö do Talatta w Djurö; linią przebiegającą przez Vindöström między Vindö a Värmdölandet; oraz przez wyspy położone na tym obszarze

Kanał Södertälje i porty Södertälje

Kanał Södertälje i porty Södertälje, od północy ograniczone śluzą Södertälje, a od południa równoleżnikiem N 59° 09' 00"

Kanał Trollhätte, Göta älv i Nordre älv

Obszar od równoleżnika przez stawę Bastugrund w południowej części jeziora Vänern do mostu Älvsborg i rzeki Nordre älv do równoleżnika E 11° 45' 00"

Kanał Göta

Na wschodzie od śluzy Mem do mostu Motala, w tym jezioro Asplången, jezioro Roxen i jezioro Boren; na zachodzie od południka biegnącego przez latarnię Rödesund Norra Yttre w Karlsborgu do śluzy Sjötorp, łącznie z systemem jezior, przez który przechodzi kanał."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

**MINIMALNE WYMAGANIA TECHNICZNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH PO
ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH REJONÓW 1, 2, 3 i 4**

Wymaganiami technicznymi mającymi zastosowanie do jednostek są wymagania określone w normie ES-TRIN 2023/1”.
